

Arrest

nr. 43 177 van 10 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BÜCHLER en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 december 2008 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal (verder: CGVS) voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 12 maart 2009.

1.3. Op 25 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 januari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit een dorp in de Nangalkot thana, in het district Comilla. U verklaarde Hindoe te zijn. U verklaarde dat moslims in uw dorp de tempel van de hindoes hadden vernield in april 2008. U zou, samen met Dipok Mojumder, die tempel hebben geleid. Op de avond van 19 juni 2008 zouden bepaalde extremistische moslims naar u thuis zijn gekomen. U was op dat ogenblik bij uw zus in Feni. Bij dat incident zouden uw vader, moeder en vrouw gewond zijn geraakt. Ze zouden naar het ziekenhuis in Comilla zijn gebracht. U zou die nacht telefoon hebben gehad van Dipok die u het nieuws vertelde waarop u naar het ziekenhuis ging. In het ziekenhuis zou eerst uw vrouw op 20 juni 2008 en nadien uw vader op 21 juni 2008 zijn overleden. U zou met het lichaam van uw vrouw weer naar uw geboortedorp zijn willen rijden om haar aldaar te gaan cremen. Onderweg zou u door diezelfde extremistische moslims zijn tegengehouden. Ze verboden u om naar uw dorp weer te keren. U zou dan naar uw zus zijn gegaan alwaar uw vrouw, en nadien uw vader, werden gecremeerd. U verbleef afwisselend bij uw zus en schoonouders, waar onbekenden mannen nadien naar u kwamen vragen. Daarop besloot u uw land te ontvluchten. U reisde met een vals paspoort naar India van waaruit u per schip naar Europa reisde waar u bij de Belgische autoriteiten asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een karaktercertificaat en een geboorteakte neer van uzelf. U voegde daar de geboorteakten van uw kinderen aan toe, evenals de overlijdensakten van uw vader en vrouw, een naamkaartje en enkele foto's.

B. Motivering

Het CGVS moet vaststellen dat u verschillende documenten ter staving van uw identiteit kan voorleggen, doch geen enkel document ter staving van uw asielrelaas. Het CGVS heeft daarop een onderzoek gestart naar de beweerde feiten die u aanhaalde in uw asielrelaas. Daartoe verwijst het CGVS naar informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier. Daaruit blijkt dat onderzoek uitwijst dat noch het incident dat zou dateren van april 2008, noch het incident dat dateert van 19 juni 2008 werden terug gevonden. Het CGVS heeft ten eerste zelf zeer gedifferentieerde bronnen nagekeken. Ten tweede heeft het CGVS de organisatie BHBCOP ("Bangladesh Hindu Bouddha Christian Oikya Parishad") gecontacteerd, een organisatie waar u zelf ook naar verwees (zie gehoorverslag CGVS 23/03/2009 p.13). Deze organisatie heeft navraag gedaan bij haar lokale afdeling en die heeft gesteld niet op de hoogte te zijn van deze beweerde feiten. De voorzitter van deze internationaal gekende organisatie wijst er op dat de lokale afdeling zeker op de hoogte moet zijn van dergelijke ernstige incidenten. Het CGVS kan daaraan toevoegen dat het inderdaad weinig geloofwaardig is dat deze beweerde feiten, daterende van april 2008 en van 19 juni 2008 nergens zijn terug te vinden, zeker aangezien er twee dode slachtoffers zouden zijn te betreuren. Bovendien zouden beide slachtoffers in het ziekenhuis zijn overleden aan schotwonden, waardoor normaliter een onderzoek door de autoriteiten moet worden opgestart. Aldus zou aan het incident zeker rechtvaardigheid zijn gegeven. U legde geen document neer waaruit het incident kan worden afgeleid zodat bovenstaande vaststelling zou worden weerlegd. U had na uw aankomst in België nochtans contact met uw familie in Bangladesh zodat u minstens zou hebben moeten proberen zulk document te bemachtigen.

Daarnaast stelt het CGVS vast dat u bepaalde verklaringen aflegde die verder de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen. Ten eerste gaf u aan dat u geen klacht indiende omdat u uw eigen regio niet binnen kon (zie gehoorverslag CGVS 12/03/2009 p.9). Nochtans blijkt dat u nergens anders, in de regio waar u nadien verbleef, wel een klacht hebt ingediend of waarom u dat daar niet zou kunnen. Daarbij merkt het CGVS op de documenten die u neerlegde betreffende uw identiteit dateren van na uw asielaanvraag, hetgeen er op wijst dat u blijkbaar weinig problemen kende met de Bengaalse overheid. U maakt dan ook niet aannemelijk dat u eventueel tegen bepaalde problemen bescherming zou kunnen vragen, minstens klacht zou kunnen neerleggen in geval van problemen. Ten tweede antwoordde u zeer vaag op de vraag waarom u zich niet in Dhaka zou kunnen vestigen. U verklaarde dat u zich daar niet veilig voelde (zie gehoorverslag CGVS 12/03/2009 p.11), zonder enige specifieke uitleg of reden waarom. U verklaarde ook enkel vaag dat onbekende mannen naar u kwamen vragen toen u bij uw zus en schoonouders verbleef. Deze vage verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Ten slotte legde ook geen enkel document neer ter staving van uw reisweg, via India, hetgeen eventueel uw relaas zou kunnen staven.

Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel herhaalt verzoeker zijn asielrelaas en legt hij ter ondersteuning van de voorgehouden feiten, met name een aanval door moslimfundamentalisten op 14 april 2008 op de tempel waar verzoeker verantwoordelijke was en een aanval op zijn woning op 19 juni 2008 waarbij zijn huis in brand werd gestoken en zijn vader en vrouw later aan de verwondingen bezweken, een verklaring voor van de lokale afdeling van de Nangalkot Upazila, Comilla van de Bangladesh Hindu Bouddha Christina Oikha Parishad, ondertekent door de voorzitter en de secretaris. Verder verwijst en citeert verzoeker uit het jaarlijks rapport van de NGO Ain o Salish Kendra (AKS), het UK Home Office Report Bangladesh van september 2008, een verslag van de Human Rights Congress for Bangladesh Minorities en besluit hij dat hij bijgevolg omwille van zijn religieuze overtuiging wordt vervolgd, niet kan rekenen op de bescherming van de autoriteiten, een klacht weinig gevolg zou hebben voor zijn problemen en er geen binnenlands vluchtalternatief bestaat.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat uit onderzoek door het CGVS blijkt dat noch het incident dat zou dateren van april 2008, noch het incident dat dateert van 19 juni 2008 werden teruggevonden en daarnaast vastgesteld wordt dat hij bepaalde verklaringen aflegde die verder de ongelooftwaardigheid van zijn asielrelaas ondermijnen.

2.3. Naar aanleiding van een document dat bij het verzoekschrift werd gevoegd van de lokale afdeling van de Nangalkot Upazila, Comilla van de Bangladesh Hindu Bouddha Christina Oikha Parishad, ondertekent door de voorzitter en de secretaris, werd door het CGVS verder onderzoek verricht hetgeen leidde tot de vaststelling dat het "(hier) gaat om een vals document" en "de handtekeningen van zowel de voorzitter als de secretaris van de Upazila afdeling werden vervalst" (antwoorddocument bd2010-004w – verificatie attest BHBCOP, aan verzoekende partij aangetekend ter kennis gebracht op 19 april 2010). De Raad stelt derhalve vast dat verzoeker door het voorleggen van een vervalst/vals stuk bewust een poging onderneemt om de asielinstanties te misleiden. Het motief in de bestreden beslissing, namelijk dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas heeft aangehaald, blijft staande. Gelet op de ernst van de voorgehouden feiten, namelijk de aanval door moslimfundamentalisten met als gevolg twee slachtoffers, is het niet aannemelijk dat er nergens melding van dit incident is gemaakt zodat verzoekers relaas niet geloofwaardig is.

Ter terechtzitting betwist verzoeker de resultaten van het onderzoek van het CGVS waaruit blijkt dat het aan het verzoekschrift toegevoegde stuk vals is. De Raad dient echter vast te stellen dat verzoeker zich beperkt tot een blote bewering hetgeen niet voldoende is om de resultaten van het onderzoek te ontkrachten.

2.4. Het feit tot een bepaalde religieuze groep te behoren, wijst er niet automatisch op dat de asielzoeker wordt vervolgd. De asielzoeker moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin en bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde groep irrelevant. Zo verzoeker voorhoudt dat hij behoort tot een minderheidsgroep, wat aanleiding zou kunnen geven tot vervolging, stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins in concreto aantoonde dat er voldoende zwaarwichtige feiten voorhanden zijn waaruit een gegronde vrees voor vervolging in zijn individueel geval blijkt vermits hij zich beperkt tot de verwijzing naar en het citeren van algemene rapporten.

Voorts kan ook geen vrees worden afgeleid door de blote beweringen dat hij niet kan rekenen op de bescherming van de autoriteiten tegen deze moslimextremisten, het indienen van een klacht weinig gevolg zal hebben voor zijn problemen en er voor hem geen binnenlands vluchtalternatief bestaat. Het document van de bank, gevoegd bij het verzoekschrift, toont niet in het minst de door verzoeker beweerde feiten aan.

De Raad concludeert derhalve dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas.

2.5. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker en de beweerde vervolgingsfeiten vanwege moslimfundamentalisten niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.6. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat

verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek naar het middel werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verder kan ook de verwijzing naar een algemeen rapport betreffende de situatie in het land van herkomst niet volstaan om aannemelijk te maken dat in hoofde van verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS